

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Opvs Theologicvm

Mauro, Silvestro

MDCLXXXVII

Q. 104. De patrino, seu susceptore, & sponsore baptismi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84149](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84149)

vt partialis causa illius actionis; ergo &c. Quamuis igitur illa verba, *nos te baptizamus* ex se essent æquiuoca ad significandum, quod vterque baptizat, vt totalis, vel vt partialis minister exterioris baptismi, tamen per actionem simul abluendi determinarentur ad significandum, quod vterque baptizat exterius, tanquam partialis minister, adeoque ad significandum aliquid contrarium institutioni baptismi. Hinc patet, quare possint plures simul ab vno ministro baptizari sub hac forma, *ego vos baptizo*, & tamen non possit vnus validè baptizari simul à pluribus sub hac forma, *nos te baptizamus*. Disparitas est, quia per illam formam, *ego vos baptizo* nihil significatur contrarium institutioni baptismi: at per hanc, *nos te baptizamus*, concurrentibus alijs circumstantijs, significatur aliquid contrarium institutioni baptismi, vt ostensum est.

QVÆSTIO CIV.

De patrino, seu susceptore, & sponsore baptismi.

S. Thomas quest. 67. art. 7. & 8.

I. EX antiquissima ecclesiæ institutione, ac consuetudine, cuius mentionem faciunt antiquissima Concilia, & antiquissimi Patres, Dionysius, Iustinus, Tertullianus, & alij, quos referunt Suarius, & Vasquez hic, in baptismo solemnem, non autem in priuato, præter baptizantem, & baptizatum, requiritur aliquis, qui baptizatum leuet de sacro fonte, qui vocatur susceptor, sponsor, seu fideijussor, & patrinus. Huius susceptoris præcipuus, ac maximè necessarius actus est, vt baptizatum suscipiat de manu baptizantis, licet possit etiam in baptismo exercere alios actus, tenendi nimirum baptizatum, dum baptizatur, respondendi pro illo &c. Hoc ecclesiasticum præceptum grauitè obligat, ideoque si celebraretur solemnem baptismus sine susceptore, peccaretur grauitè, sed baptismus esset validus. Hac ceremonia suscipiendi baptizatum de manu baptizantis significat susceptor se baptizatum suscipere sub cura sua, & promittit se habiturum curam salutis, & instructionis spiritualis illius: ideoque susceptor vocatur etiam fideijussor, & sponsor. Ratio huius institutionis est, quia cùm baptismus sit spiritualis regeneratio, recenter baptizati sunt veluti modo geniti infantes, vt loquitur S. Petrus epist. 2. cap. 2. ergo sicuti infantes de nouo geniti indigent nutrice, à qua nutriantur, & pædagogo, à quo instruuntur, sic recenter baptizati indigent aliquo, à quo speciali cura instruuntur, & nutriantur lacte fidei: sed sacerdotes baptizantes, vt potè occupati circa curam communem populi non possunt habere specialem curam singulorum; ergo hæc cura debet alteri committi, ac de facto committitur patrino per il-

lam ceremoniam tradendi illi baptizatum.

2. Hinc inferunt communiter theologum cum S. Thoma, quod patrinus tenetur intruendum in fide baptizatum, cum videretur illum indigere tali instructione. Ratio est, quia vnusquisque obligatur ad exequendum officium, quod accepit. Quia tamen qui nascuntur inter catholicos sufficienter instruuntur à parentibus, vel tutoribus, vel dominis, ideoque vt plurimum non indigent instructione patrini, ideo patrini inter catholicos solent excusari ab hac obligatione. E conuerso quia qui baptizantur inter infideles solent indigere instructione susceptoris, ideo susceptores solent obligari ad illos instruendos, immò si accidat, vt baptizatus inter catholicos indigeat instructione susceptoris, susceptorem baptismi tenetur ex officio ad illum instruendum.

3. Leo Pontifex in decreto, quod recitatur cap. 101. non plures de consecratione dist. statuerat, vt vnus tantum esset susceptor baptismi, siue esset vir, siue femina. Post Leonem iure recentiori fuerat introductum, vt plures possent eundem de sacro fonte suscipere, ita vt inter illos, & baptizatum contraheretur cognatio spiritualis, vt patet ex capite *quamuis* de cognitione spirituali dist. sexto. Demum Concilium Tridentinum sess. 24. cap. de reformatione matrimonij decreuit, vt vnus tantum vir, siue mulier, & ad summum vnus, & vna baptizatum de baptismo suscipiat, & parochis præcepit, vt diligenter de ijs inquirant, & eos tantum ad baptismum suscipiendum admittant, & in libro eorum nomina describat, doceatque, quam cognationem contraxerint.

4. Post Concilium Tridentinum susceptor baptismi contrahit cognationem spirituales tantum cum baptizato, & cum patre, & matre baptizati, ita vt talis cognatio sit impedimentum dirimens matrimonium. Statuit etiam Tridentinum, vt duo tantum susceptores hanc cognationem contrahant, & abrogat antiqua iura, quibus statutum fuerat, vt omnes susceptores cognationem spirituales contraherent, non solum cum tribus supradictis, sed etiam cum pluribus alijs. Sed de hac cognatione spirituali ex professo factum est in tractatu de matrimonio.

QVÆSTIO CV.

De necessitate, & obligatione suscipiendi baptismum.

S. Thomas q. 68. art. 1. 2. 3.

I. Circa necessitatem baptismi plures fuerunt antiquorum, & recentiorum hæreticorum errores, quos refert Vasquez hic disput. 149. cap. 1. Primus est Pelagij, qui, vt testatur Augustinus libro de hæresibus, cap. 88. docuit